

Відгук офіційного опонента

кандидата юридичних наук, доцента Стріяшко Галини Миколаївни на підготовлене дисертаційне дослідження Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 – право

Актуальність теми дослідження. Діяльність підрозділів Національного центрального бюро (НЦБ) Інтерполу в Україні є надзвичайно важливою як для ефективної роботи Національної поліції України, так і для забезпечення міжнародної співпраці у боротьбі з транснаціональною злочинністю. У структурі Національної поліції НЦБ Інтерполу виконує конкретні завдання і функції, спрямовані на координацію розшукових заходів, обмін оперативною інформацією, а також взаємодію з іншими національними правоохоронними органами. Цей підрозділ має ключове значення для реалізації національних розслідувань, що вимагають міжнародного співробітництва, і для ефективного використання ресурсів глобальної бази даних Інтерполу.

Окрім виконання внутрішніх завдань, НЦБ Інтерполу в Україні відіграє центральну роль як орган взаємодії з Міжнародною організацією кримінальної поліції (МОКП) Інтерпол. Через цей орган здійснюється обмін інформацією про розшукуваних осіб, підозрюваних у скоєнні злочинів, викрадені об'єкти та кримінальні угруповання на міжнародному рівні. НЦБ Інтерполу забезпечує ефективну комунікацію між українськими правоохоронними органами та їхніми колегами за кордоном, сприяючи швидкому реагуванню на глобальні виклики у сфері безпеки та правопорядку.

Таким чином, підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні є незамінною складовою Національної поліції, оскільки забезпечують як виконання стратегічних завдань у межах національної юрисдикції, так і повноцінну інтеграцію України у світову систему боротьби зі злочинністю через тісну співпрацю з МОКП Інтерпол. Їхня діяльність сприяє зміцненню безпеки як на національному, так і на міжнародному рівнях, забезпечуючи оперативність і ефективність дій у протидії злочинним загрозам.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційну роботу виконано відповідно до Дисертаційне дослідження узгоджується з основними положеннями Стратегії сталого розвитку «Україна–2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015; Концепції Загальнодержавної програми адаптації законодавства

України до законодавства Європейського Союзу, затвердженої Законом України від 21 листопада 2002 року № 228-IV.

Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідної роботи Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0120U105390). Тему дисертаційного дослідження затверджено рішенням Вченої ради Науково-дослідного інституту публічного права від 3 грудня 2021 року (протокол № 15).

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, практики його реалізації та узагальнення основних положень праць науковців визначити теоретико-правові основи правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, а також запропонувати шляхи вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

Відповідно до мети дослідження необхідно вирішити такі *завдання*:

– визначити місце підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні в системі Національної поліції України;

– розкрити завдання, права та обов'язки підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

– з'ясувати сутність організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

– визначити поняття правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні;

– вивчити міжнародні акти, які розповсюджуються на організацію діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

– розглянути нормативно-правові акти, якими урегульовується організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

– навести поняття та особливості засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

– з'ясувати зміст цифровізації підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

– розглянути взаємодію підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають під час правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Предметом дослідження є правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Методологічною основою дослідження є як загальнонаукові, так і спеціальні методи наукового пізнання. *Логіко-семантичний* та *формально-*

юридичний методи (підрозділи 1.3, 2.1, 2.2, 3.1) дозволили поглибити понятійно-категоріальний апарат, зокрема визначити поняття: «організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «цифровізація». *Порівняльно-правовий* метод (підрозділ 1.3) застосовано для вивчення повноважень та компетенції кожного структурного підрозділу НЦБ Інтерполу в Україні. Методи *класифікації, групування, системно-структурний, системно-функціональний* (підрозділи 1.2, 2.3, 3.2) дозволили класифікувати нормативно-правові акти, якими урегульовано діяльність НЦБ Інтерполу в Україні; класифіковано завдання, права та обов'язки підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; визначено взаємодію НЦБ Інтерполу в Україні з іншими правоохоронними органами. Метод *статистичного аналізу* (підрозділи 3.2, 3.3) було використано під час роботи з офіційно-статистичними матеріалами щодо цифровізації та взаємодії підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України. Із використанням *індуктивного методу* (підрозділи 1.3, 2.2, 2.3, 3.2) підтверджено висновок про необхідність удосконалення законодавства, яким урегульовано діяльність структурних підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Повнота викладу основних положень дисертації у наукових виданнях та апробація результатів дослідження.

Основні положення дисертації, теоретичні та практичні висновки й рекомендації оприлюднено на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах: «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 27–28 травня 2017 р.); «Адміністративне право і процес: історія, сучасність, перспективи розвитку» (м. Кривий Ріг, 24 березня 2017 р.); «Сучасне державотворення та правотворення: питання теорії та практики» (м. Одеса, 10–11 грудня 2021 р.); «Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії» (м. Львів, 17–18 грудня 2021 р.); «Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу» (м. Хмельницький, 17 квітня 2022 р.); «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 10 червня 2022 р.). Основні результати дисертації, висновки та пропозиції знайшли своє відображення в одинадцяти наукових публікаціях, з яких чотири – статті в журналах, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття – в науковому періодичному виданні, що індексується в наукометричній базі даних Web of Science (Республіка Латвія); шість – тези доповідей і повідомлень на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах.

Кількість, обсяг та зміст друкованих праць надають авторові право публічного захисту дисертації. Текст анотації відповідає її змісту.

Обґрунтованість наукових положень дисертації та їх новизни.

Аналіз тексту дисертації, анотації, наукових публікацій Чорного С.В. дозволяє зробити висновок про наукову новизну та обґрунтованість отриманих результатів. Зокрема:

вперше:

– наведено наступні поняття: «організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; «цифровізація»; «взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України»; – запропоновано створити в структурі управління взаємодії з Інтерполом та Європолом Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України Сектор міжнародного розшуку витворів мистецтва та культурної спадщини. Створення даного підрозділу дасть можливість: 1) здійснювати міжнародну співпрацю з міжнародними організаціями, зокрема, ЮНЕСКО; 2) застосовувати заходи необхідні для транскордонної боротьби з незаконним обігом культурних цінностей; 3) підвищити результативність в пошуках творів мистецтв, культурних цінностей; 4) здійснювати превентивні заходи щодо незаконного придбання та обігу викрадених витворів мистецтв та культурних цінностей; 5) в своїй діяльності використовує адміністративні засоби, які спрямовані на підвищення ефективності протидії викраденню та контрабанді предметів мистецтва; – визначено, що засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це система взаємопов'язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та МОКП – Інтерпол; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та інших правоохоронних органів в сфері боротьби з міжнародною злочинністю; – доведено, що на кожний процес цифровізації певного виду діяльності використовуються бюджетні кошти, саме тому на сьогодні в систему публічного адміністрування необхідно запровадження: 1) уніфікованої системи цифровізації певних видів діяльності; 2) стандартизації рішень для кожного типового ділового процесу всіма розпорядниками бюджетних коштів та заборона на розроблення дублюючих

систем; 3) системи передачі відповідною установою, на підставі угоди, певних видів та функцій діяльності іншій установі з метою підвищення ефективності діяльності підприємств; – запропоновано внести зміни та доповнення до: постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220; наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок здійснення міжнародного співробітництва з питань взаємної правової допомоги, видачі правопорушників (екстрадиції), передачі (прийняття) засуджених осіб, виконання вироків та інших питань міжнародного судового співробітництва у кримінальному провадженні під час судового провадження»;

удосконалено: – теоретичні підходи до визначення поняття «права НЦБ Інтерполу в Україні» – це нормативно визначений обсяг можливостей, які суб'єкт публічного адміністрування реалізує за допомогою системи адміністративно-правових засобів з метою протидії та боротьби злочинів транскордонного характеру та забезпечення публічного порядку та безпеки; «обов'язки НЦБ Інтерполу в Україні» - це нормативно визначений обсяг правової поведінки, який визначає правовий спосіб впливу на поведінку суб'єкта з метою виконання поставлених задач та цілей в сфері протидії та боротьби з міжнародною злочинністю; – практичні рекомендації щодо створення інформаційних баз даних публічно-правового характеру: 1) міжнародна база даних зареєстрованих прайпед-абонентів; 2) інформаційна міжнародна база даних засобів мобільного зв'язку; 3) міжнародна база даних юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

дістали подальшого розвитку: – наукові підходи щодо місця НЦБ Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу, що обумовлено: по-перше, найважливішим аспектом діяльності НЦБ Інтерполу в Україні є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з НЦБ Інтерполу країн-учасниць МОКП – Інтерпол та безпосередньо з самою МОКП – Інтерпол, та на національному рівні з правоохоронними органами в відповідних сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі МОКП - Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів; – аргументи щодо необхідності розширення переліку завдань НЦБ Інтерполу в Україні та доповнення пунктом «проведення за запитами міжнародних правоохоронних організацій та правоохоронних органів іноземних держав оперативно-розшукових заходів», а також надати

можливість здійснювати оперативно-розшукову діяльність; – твердження щодо вироблення механізму відповідальності країн-членів МОКП – Інтерпол за порушення порядку надсилання міжнародних повідомлень.

Загальна характеристика роботи. У вступі роботи обґрунтовано актуальність обраної тематики, визначено зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами; визначено мету і завдання дослідження; розкрито методи дослідження, об'єкт дослідження, предмет дослідження, нормативно-правову основу дисертації. Зазначено емпіричну основу. Визначено наукову новизну одержаних результатів, практичне значення одержаних результатів. Наведено дані щодо апробація результатів дисертації та структури та обсягу дисертації.

В першому розділі «Теоретико-правові засади організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро ІнтерполУ в Україні»: розкрито місце підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні в системі Національної поліції України; проаналізовано завдання, прав та обов'язків підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні, запропоновано розширити коло завдань; визначено сутність організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Наголошено, що ДМПС є структурним підрозділом Національної поліції, через який здійснюється безперервний зворотній зв'язок МОКП Інтерпол та НЦБ Інтерпол в Україні. Одним з пріоритетних напрямків діяльності НЦБ Інтерполу в Україні залишається боротьба із злочинами, які мають міжрегіональний, транскордонний характер (с.43 дисертації).

Аргументовано необхідність розширення переліку завдань НЦБ Інтерполу в Україні та доповнити пунктом «проведення за запитами міжнародних правоохоронних організацій та правоохоронних органів іноземних держав оперативно-розшукових заходів» (с.53 дисертації).

Права та обов'язки НЦБ Інтерполу в Україні також є видовим поняттям і взявши за основу певні критерії їх можна поділити наступним чином: 1) за предметом діяльності, права і обов'язки, що спрямовані на: а) боротьбу з міжнародною злочинністю; б) інформаційну діяльність; в) представницьку діяльність; г) міжнародну співпрацю щодо виконання завдань НЦБ Інтерполу; д) міжнародну взаємодію з МОКП – Інтерпол, НЦБ Інтерполу іноземних держав; е) взаємодію з правоохоронними органами України; є) навчально-освітня діяльність; 2) за межею дії: а) визначені в міжнародних актах та договорах, які ратифікувала Україна як член МОКП – Інтерпол; б) визначені в нормах національного законодавства: - закони та підзаконні

нормативно-правові акти; в) визначені в локальних актах; 3) залежно від владних повноважень: а) імперативні; б) дискреційні (с.86 дисертації).

Визначено, що організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це сукупність структурних підрозділів Національної поліції України, а також необхідна затверджена штатна чисельність поліцейських та працівників, які забезпечують виконання завдань та функцій НЦБ Інтерполу в сфері боротьби з міжнародною злочинністю (с.83 дисертації).

У другому розділі «Особливості правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» розкрито поняття правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; охарактеризовано систему міжнародних актів, які розповсюджуються на організацію діяльність підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; розкрито та проаналізовано нормативно-правові акти, якими урегульовується організація діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Автором розкрито систему міжнародних правових актів, які є базисом для розроблення та прийняття відповідних норм національного законодавства, що спрямована на удосконалення діяльності національного центрального бюро, розроблення методів та форм міжнародного поліцейського співробітництва, вжиття комплексу заходів, які спрямовані на протидію та боротьбу з транснаціональними організованими злочинами, які вчиняються з використанням сучасних технологій та становлять як внутрішньо-державну, так і міжнародну загрозу законності та правопорядку.

На підставі аналізу норм національного законодавства, яким урегульовано діяльність НЦБ Інтерполу в Україні визначено, що нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України – це офіційний письмовий документ, що прийнятий та виданий уповноваженим суб'єктом публічної адміністрації за встановленою законодавством процедурою, який урегулює суспільні відносини, що виникають під час планування, організації, взаємодії та координації дій структурних підрозділів Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України, а також здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерпол.

У третьому розділі «Засоби організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» запропоновано авторське визначення поняття «засобів організації діяльності підрозділів НЦБ

Інтерполу в Україні» – це система взаємопов'язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація та взаємодія діяльності.

Де, цифровізація має на меті не автоматизацію процесу діяльності, а зміну самого продукту, характеру та сутності системи діяльності, взаємодії, що кардинально відрізняє даний термін від автоматизації. Автоматизація має на меті покращення певної діяльності завдяки технічним можливостям, що змінює спосіб ведення справи. І той же час, автоматизація сьогодні забуває нових характеристик що з'єднує її поступово з цифровізацією (с.150-151 дисертації).

У **висновках** дисертації здійснено комплексного правового аналізу правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні було наведено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукових завдань та на цій основі запропоновано ряд теоретичних новел та практичних рекомендацій щодо вдосконалення правової основи діяльності даного структурного підрозділу.

Достовірність результатів дисертаційного дослідження.

Ознайомлення з дисертацією Чорного Сергія Володимировича дозволяє дійти висновку, що результати його наукового дослідження обґрунтовано підтверджені численними публікаціями автора, достовірними статистичними даними, а також теоретичними матеріалами, опрацьованими в процесі підготовки дисертації. Використані в роботі методи аналізу є адекватними та надійними, що сприяє отриманню об'єктивних результатів. Наукова новизна, яку здобувач сформулював у своїй дисертації, підтверджена перевіреними даними та релевантною джерельною базою. Чорний Сергій Володимирович продемонстрував глибоке розуміння та майстерне володіння методологією наукового дослідження.

Емпірична основа дослідження ґрунтується на вивченні та узагальненні положень законодавства України, міжнародних договорів.

Нормативно-правову основу дослідження склали Конституція України, закони України, акти Кабінету Міністрів України, акти центральних органів виконавчої влади, акти місцевих органів публічної адміністрації, а також міжнародні нормативно-правові акти, які ратифікувала Україна.

Емпіричну базу дослідження становлять статистична та довідкова інформація НЦБ Інтерполу в Україні щодо кількості злочинів, що мають транскордонний характер.

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності.

Дисертаційна робота Чорного Сергія Володимировича є самостійно виконаною кваліфікаційною науковою працею. Дисертація містить необхідні посилання та використані джерела інформації, статистичні дані тощо відповідають нормам законодавства про авторське право. За результатами перевірки роботи на академічний плагіат ознак академічного плагіату не виявлено, що дозволяє зробити висновок про відсутність порушень академічної доброчесності.

Важливість отриманих автором дисертації результатів та їх практичне значення.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що основні положення дисертаційної роботи можуть бути використані в: *науково-дослідній діяльності* – для подальшого наукового вивчення проблем організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерпол в Україні (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права); *практичній діяльності* – під час внесення відповідних змін та доповнень до законодавства в сфері пенсійного забезпечення поліцейських (акт впровадження Головного управління Пенсійного фонду України в Київській області); *освітньому процесі* – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права).

Дискусійні положення та зауваження дисертації.

Позитивно оцінюючи положення дисертаційного дослідження Чорного Сергія Володимировича, зазначив окремі дискусійні положення роботи, які потребують уточнення, додаткового обґрунтування чи пояснення.

Разом із ними дисертація містить і дискусійні положення та зауваження щодо змісту та оформлення дисертації.

1. На с.54 дисертації автор зазначає, що «станом на сьогодні відсутній перелік прав та обов'язків даного органу. Про права та обов'язки можна вести мову виходячи з завдань та функцій даного суб'єкта, а практичне вираження вони отримують в його компетенції і повноваженнях». З даного приводу, хотілося б відмітити, що дисертант все ж таки проаналізував завдання, права та обов'язки ДПМС. Саме тому, дане твердження є суперечливим.

2. На с.39-40 дисертації автор називає завдання Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України: участь у межах компетенції в реалізації державної політики щодо протидії злочинності, яка має транснаціональний характер; участь у реалізації

державної політики у сфері забезпечення співробітництва Національної поліції України з компетентними органами інших держав та міжнародними організаціями, розробленні проєктів міжнародних договорів України з питань, що належать до компетенції поліції, та їх укладанні; координація, організація та забезпечення співробітництва структурних підрозділів центрального органу управління поліції, міжрегіональних територіальних органів Національної поліції України, їх територіальних (відокремлених) підрозділів, головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях та м. Києві та їх територіальних (відокремлених) підрозділів, установ та закладів, що належать до сфери управління Національної поліції України, з компетентними органами інших держав, міжнародними організаціями; реалізація повноважень Національної поліції України щодо здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в Інтерполі та як Національного центрального бюро Інтерполу; реалізація повноважень Національного контактного пункту як центрального пункту зі здійснення контактів між компетентними органами України та Європолем; організація взаємодії правоохоронних та інших органів державної влади України з Інтерполом, Європолом, а також компетентними органами інших держав з питань, що належать до сфери діяльності Інтерполу та Європолу. Втім, дисертант не розкриває їх сутність та порядок реалізації. На мою думку, для більш повного розкриття змісту діяльності НЦБ Інтерполу в Україні потрібно було б більшу увагу приділити розкриттю змісту існуючих завдань, при тому, що дисертант також вносить пропозицію розширити існуючі завдання та наводить конкретну пропозицію.

3. На с.59-60 дисертації автор наводить перелік прав НЦБ Інтерпол в Україні, а на с.62-63 дисертант називає обов'язки НЦБ Інтерпол в Україні. На мою переконливу думку, є необхідним розкриття прав та обов'язків Національного центрального бюро (НЦБ) Інтерполу в Україні, що обумовлено важливістю забезпечення ефективної роботи цієї структури в умовах глобальних викликів безпеці. Простого переліку прав і обов'язків недостатньо, адже це не дає повного розуміння реальної функціональної ролі НЦБ Інтерполу у національній та міжнародній правоохоронній діяльності. Детальне розкриття змісту прав і обов'язків дозволяє глибше зрозуміти механізми їх реалізації, виявити потенційні проблеми у взаємодії з іншими державними органами та партнерами, а також визначити шляхи підвищення ефективності їхньої діяльності у протидії злочинності. Такий підхід також сприятиме прозорості та підзвітності НЦБ Інтерполу в Україні, що є важливим для забезпечення довіри громадян до роботи правоохоронних органів.

4. На с.156 дисертації дисертант зазначає, що «цифровізація публічного адміністрування – це впровадження цифрових технологій в систему публічного адміністрування, з метою підвищення ефективності та якості діяльності публічної адміністрації для задоволення публічних інтересів». З даного приводу хотілося б уточнити: Які конкретні цифрові технології можуть мати найбільший вплив на підвищення ефективності та якості діяльності публічної адміністрації, і яким чином вони здатні трансформувати процеси управління та взаємодії з громадянами? Які виклики та ризики можуть виникнути під час впровадження цифрових технологій у систему публічного адміністрування, і як забезпечити, щоб ці нововведення дійсно задовольняли публічні інтереси, а не створювали нові бар'єри або нерівність доступу до послуг?

Однак висловлені зауваження суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації, обумовлену відзначеними вище актуальністю, ступенем достовірності, обґрунтованості та новизною основних її результатів, а лише характеризують складність проблематики, що досліджується.

Загальні висновки про відповідність дисертації встановленим вимогам.

Усе викладене, а також вивчення змісту дисертації та опублікованих праць дає підстави зробити висновок, що дисертація Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» є самостійним завершеним науковим дослідженням з актуальної проблематики, яке містить оригінальні підходи до розв'язання теоретичних і практичних проблем правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні. У дисертації представлено нові науково обґрунтовані результати, що мають важливе значення для галузі знань «Право» та є підґрунтям для удосконалення правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Основні положення, висновки та рекомендації дисертації містять елементи наукової новизни, є повністю обґрунтовані та аргументовані і отримали необхідну апробацію на науково-практичних конференціях. У публікаціях аспіранта знайшли відображення всі положення дисертаційного дослідження.

Зміст дисертації відповідає визначеній меті, поставлені здобувачем наукові завдання вирішені повною мірою, мету дослідження досягнуто. Роботу виконано державною мовою.

Структура й обсяг роботи та дисертація в цілому відповідають вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затв. постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44, Вимогам до оформлення дисертації, затв. Наказом МОН України від 12.01.2017 № 40, що висуваються до дисертації на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Дисертація Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» відповідає встановленим вимогам та може бути рекомендована до разової спеціалізованої вченої ради для попереднього розгляду і захисту на здобуття ступеня доктора філософії.

Офіційний опонент:

**кандидат юридичних наук, доцент,
методист вищої категорії
відділу програм підвищення кваліфікації
Інституту підвищення кваліфікації
та післядипломної освіти**

Державного податкового університету

